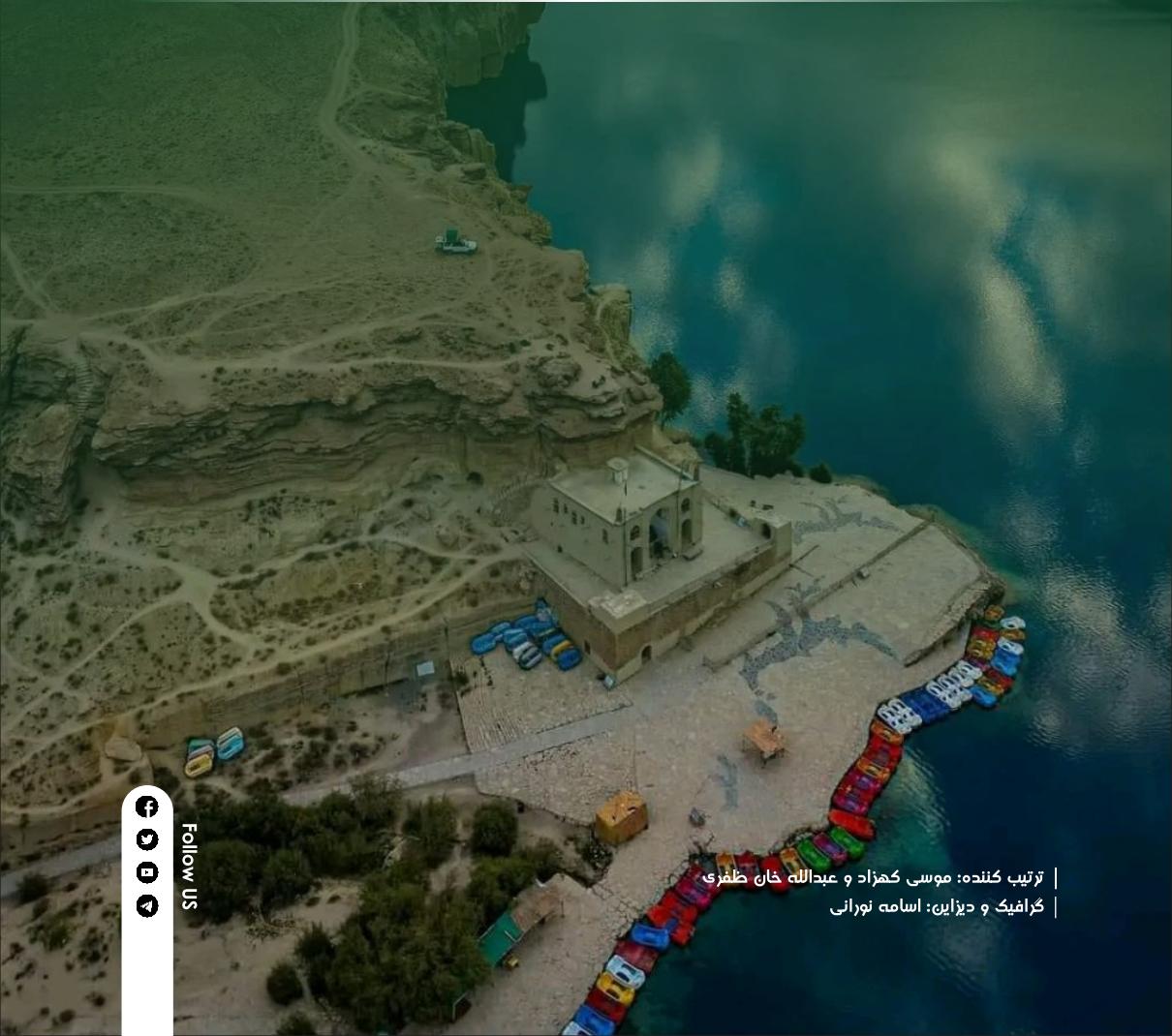

ساحت سیاحتی بامیان

| ترتیب کننده: موسی کهزاد و عبدالله خان ظفری
| گرافیک و دیزاین: اسامه نورانی

Follow US

Bamyan

Touristic Places

0202106837

marketing.adm@ato.gov.af

ato.gov.af

ریاست عمومی شرکت اماراتی افغان تور

General Directorate of Emirate Afghan Tour Company

دفتر مرکزی: کابل، افغانستان چهارراهی عبدالحق

Representations:

نماینده گی ها:

	ایمیل آدرس Email Address	شماره های تماس Phone	
Herat	Herat.adm@ato.gov.af	0799664949	هرات
Mazar-E-Sharif	Balkh.adm@ato.gov.af	0791820881	مزار شریف
Bamiyan	Bamyan.adm@ato.gov.af	0778838006	بامیان
Nangarhar	Nangarhar.adm@ato.gov.af	0728204931	ننگرهار
Kandahar	Kandahar.adm@ato.gov.af	0711003970	کندهار
Nimroz	Nemroz.adm@ato.gov.af		نیمروز
Ghazni	Ghazni.adm@ato.gov.af	0704931795	غزنی
Badakhshan	Badakhshan.adm@ato.gov.af	0785306622	بدخشان
Nuristan	Nuristan.adm@ato.gov.af	0794793728	نورستان
Paktia	Paktia.adm@ato.gov.af	0704629485	پکتیا
Khost	Khost.adm@ato.gov.af	0778129610	خوست

فهرست مطالب

Table Of Contents

17	د یکه ولنگ چمن	—	1	بامیان دیار باستان و شکفت دنیا	—
17	The lawn of Yaka walang	—	1	Bamyan the ancient and wonderful land of the world	—
18	د تاریک کوک جهیل	—	2	بودا بامیان	—
18	Tarikak Gazag Lake	—	3	Bamiyan Buddha	—
19	د یکه ولنگ خلویشت برجه	—	4	بند امیر	—
20	Forty towers of Yaka wlang	—	5	Band-e-Amir	—
21	دره ازدر	—	6	شهر غلغله	—
21	Torpedo Valley	—	8	The city of Gholghola	—
22	شهر ببر	—	10	شهر ضحاک	—
23	Berber City	—	11	Zahhak City	—
24	آثار باستانی گوہر گین	—	12	چهل ستون بامیان	—
25	Gohar Gin's ancient works	—	13	Forty pillars of Bamiyan	—
26	ساحه باستانی کلیگان	—	14	دره فولادی و ککرک	—
26	Kelligan ancient site	—	14	Steel valley and Kekark	—
27	محلات اقامتی توریستی در بامیان	—	15	د جاشت دری جهیل	—
27	Tourist accommodation in Bamyan	—	15	Chasht Valley Lake	—
28	قدیمی ترین رنگ روغنی در بامیان	—	16	د آجر دره	—
29	The oldest oil paint in the world in Bamiyan	—	16	Ajar valley	—
30	ساحات متفرقه توریستی در بامیان	—			
30	Various tourist areas of Bamyan	—			

نقشہ

MAP

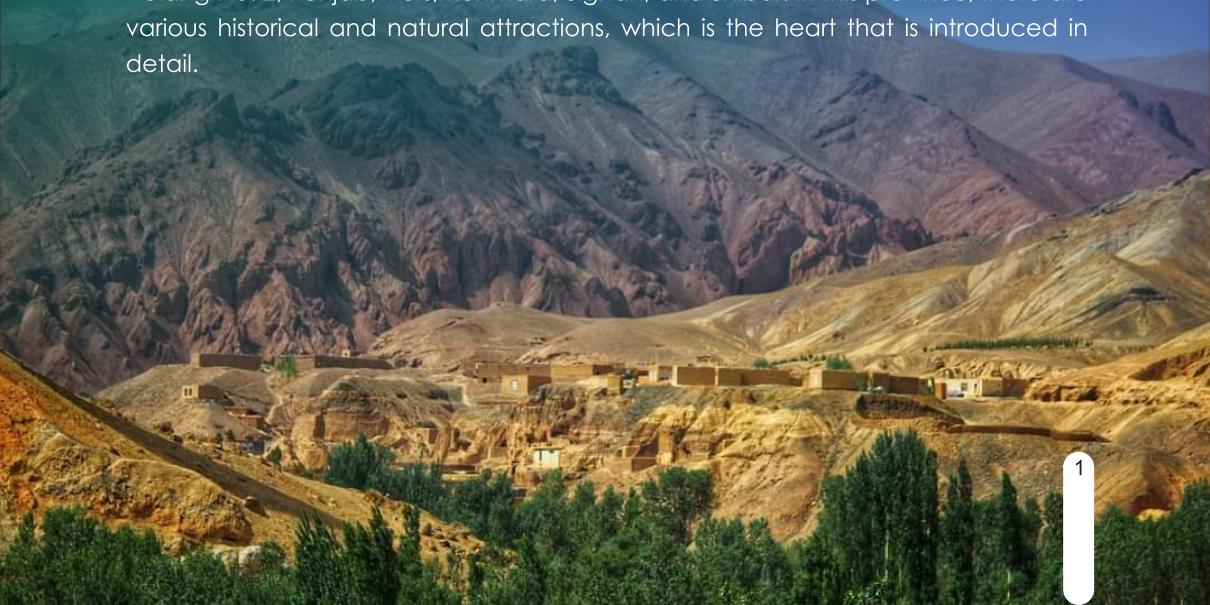
بامیان دیار باستان و شگفت دنیا

ولایت باستانی بامیان با مرکزیت شهر بامیان یکی از ولایات مرکزی و مهم ترین ولایات توریستی در افغانستان است که ۲۳۱ کیلومتر به طرف شمال غرب کابل فاصله داشته و ارتفاع این شهر از سطح دریا ۲۵۰۰ مساحت آن ۱۷,۵۵۵ کیلومتر مربع بوده که تقریباً یک سی و هفتم با ۲.۶۹٪ کل از مساحت افغانستان را شامل می‌شود که در دامنه شمالی کوه پابا واقع است. اکثر باشندگان آن را مردم هزاره تشکیل داده که بالجه و گوش هزاره گی صحبت کرده و تاجیک، پشتون و تاتار نیز در این ولایت سکونت دارند. ولایت بامیان دارای ۸ واحد اداری بوده که شامل مرکز بامیان، یکه و لنگ نمیرا ۱، یکه و لنگ نمیرا ۲، پنجاب، ورس، کومرد، سیغان، و شیبر اند که در این ولایت انواع جاذبه های تاریخ و طبیعی وجود دارد که قلب که به صورت مفصل معرفی می گردد.

Bamyan the ancient and wonderful land of the world

The ancient province of Bamyan, centered in the city of Bamyan, is one of the central provinces and the most important tourist province in Afghanistan, which is 231 kilometers to the northwest of Kabul, and the height of this city is 2,500 above sea level and its area is 17,555 square kilometers, which is approximately 30 And the seventh or 2.69% of the total area of Afghanistan is located on the northern slopes of Baba Mountain. Most of its inhabitants are Hazara people who speak the Hazara dialect and Tajiks, Pashtuns and Tatars also live in this province. Bamyan province has 8 administrative units, which include the center of Bamyan, Yeka Velang No. 1, Yeka Velang No. 2, Punjab, Vers, Kohmard, Sighan, and Shabar. In this province, there are various historical and natural attractions, which is the heart that is introduced in detail.

بودای بامیان

سرخ بیت و خنگ بیت که یاد گار آینین بودایی است. صلصال ۵۳ متره و شیمامه ۳۵ متره شاهکاری در دل صخره های طبیعی بامیان در قرن ۵ و ۶ حفاری و از مهارت های خاص هنری کار گرفته شده است. در سموح های اطراف آن، اولین رنگ روغنی در جهان و بودای خوابیده در بین آنها دو مجسمه ای عظیم و بینظیر جهانی باعث کشش هزاران توریست در سال میشود. مورخان و چغرا فیادانان و سیاحان و فرهنگ نویسان و شاعران دوره اسلامی همه، تندیس های غول پیکر بامیان را تندیس صلصال و شمامه و یا سرخ بیت و خنگ بیت نوشتند که یاقوت حموی، شیروانی، هوان تسنگ و سایر کسانی که از این تندیس دیدن کرده اند هر کدام به نحوی در بلره آن سخن گفته و نوشتندند.

این مجسمه ها از کابل در حدود ۲۳۰ کیلومتر (۱۴۰ مایل) به طرف شمال غربی بوده و احتمالاً در بین سالهای ۳۰۰ و ۴۰۰ میلادی ساخته شده است. بعضی ها هم با دقت بیشتر میگویند که مجسمه بزرگ بودا (۵۳ متر) در قرن پنجم میلادی و مجسمه کوچک در نیمه دوم قرن سوم میلادی ساخته شده و دکورهای اطراف آن از جمله آشیانه هادر قرن بعدی تراشیده شده اند. اما بعضی باستان شناسان به این باورند که ساخت مجسمه های بودا ۸۰۰ سال قبل از میلاد صورت گرفته که در قرن هجده و نوزده میلادی اکثر اسنادهای تاریخی افغانستان در رابطه به بودای بامیان توسط سلاطین آن زمان نابود شده است.

Buddha Of Bamiyan

Surkh Bat and Khanq Bat, which are a reminder of Buddhism, Salsal 53 meters and Shahmama 35 meters masterpieces were dug in the heart of the natural rocks of Bamiyan in the 5th and 6th centuries and special artistic skills were used. In the samujs around it, the first oil painting in the world and the reclining Buddha between him, two huge and unique statues in the world, attract thousands of tourists every year. Historians, geographers, travelers, cultural writers, and poets of the Islamic period all wrote the giant statues of Bamiyan as statues of Salsal and Shamame, or Sarkhbat and Khengbat, which Yaqut Hamavi, Shirwani, Huan Tseng and others who visited this statue each. They have spoken and written about it in some way.

امیر بند

د امير بند بابا غره په شمالي لهنه کي د باميانيو بنشار ته په (۷۵) کيلومتری کي شمالي لوپديع ته او په (۳۴) کيلومتری کي شمالي ختيغ لوري ته د يکه ولنگ مرکزره موقعیت لري. (۷۵۰۰۰) هكتاره حمکه مساحت بي له جيبلونوسره جوخت دی او د هيبيت بند. قنبر بند، غلامان بند، دوالفقار بند او د پنير بند خخه تشکيل شوي دي. دا بند د بحر له سطحي خخه (۲۹۳۲) متره ارتفاع لري، چې په نوي کي ساري نلري. د دې بند ڙوروالی تراوسه دقیق نه دی معلوم شوی؛ خود الماني کارپوهانو د ځېرنو له مخي (۶۴) متره ڙوروالی لري.

Band-E-Amir

Amir Dam is located in the northern foothills of Baba Mountain, 75 kilometers northwest of Bamiyan city and 34 kilometers northeast, with the center of Yaka Wlang. (75,000) hectares of land is surrounded by lakes and consists of Hibat Dam, Qanbar Dam, Ghulaman Dam, Zulfiqar Dam and Paner Dam. This dam is 2932 meters above sea level, which is the highest in the world.

The depth of this dam has not yet been determined; But according to the research of German experts, it has a depth of 64 meters.

This dam is located between the Hindu Kush and Baba mountain ranges at 17-11-55 east longitude and 17-11-55 north latitude. The beauty of this dam is due to the fact that it was named the first national park on the 30th of Juza in 1388.

This dam covers 41,000 hectares

شهر غلله

یکی از مراکز باستانی بامیان شهر غلله است که در قرنهای شش و هفت و پیش از آن، پایتخت شنسیان یا شیرشاهان بامیان بوده است. بنای این شهر در قله کوهی است و دره هایه منزله کوچه آن دیده میشود و تقریباً دوازده هزار خانه در میان کوه و سنتگ ساخته شده اند که در سنه ۶۱۸ ه.ق. ۱۲۲۱ م چنگیزخان آنجارا قتل عام نموده و بران ساخته که مجدد آنجارا بنا و مرمت نموده و خرابه های آن بعد از واقعه همچنان باقی مانده و بیان محلی این ویرانه هارا غلله خوانند. گفتنی است که شهر غلله به بناهای روی زمینی آن خلاصه نمیشود، بلکه در زیر شهر غلله مانند شهر ضحاک. یک شهر زیرزمینی دیگر نیز موجود میباشد.

چارلز میسن رئیس اطلاعات ارتش بریتانیا در هند، در مقاله ای زیر عنوان آثار تاریخی بامیان نوشته است: «مسافری که از بلندی غلله، مجسمه های عظیم بامیان و مغاره های فراوان اطراف خود را مشاهده می کند، مجبوب مناظر آن گردیده و در تفکر و اندیشه فرو میرود و در ذهن خود از این ارتباطی مجسم میکند. خود منطقه غلله از تمکین عجیب برخوردار است، نه [فقط] به خاطر اینکه از عظمت گذشته ها حکایت می کند، بلکه به این خاطر که طبیعت اسرار آمیزی به آن داده است.

حسین نایل نویسنده معاصر نوشته است: «در حفريات سال ۱۹۳۱ معلوم گردید که شهر غلله یکی از مواضع پر اهمیت بامیان بوده است و از لحاظ تاریخی در خور توجه زیاد میباشد. دانشمندان باستان شناس اظهار عقیده کردند که این شهر در زمان ملوك شنس——بانیه و احتمالاً توسط ملک فخرالدین به میان آورده شده و حیثیت مرکز حکومت را داشته است و عده زیادی از مردم در سموج های آن زندگی به سر میردهاند.

یک کتاب خطی به نام «فالنامه» که مجموعهای از چند رساله میباشد و تاریخ تحریر یکی از رسالهای آن به ۵۸۳ زمان امیرت ملک شمس الدین بن فخر الدین تصادف میکند از جمله آثار مکث و فه است. همچنین یک تعداد اسناد خطی که تحریر آنها مربوط به سالهای اخیر سلطنت شنسانیها و قبل از حمله چنگیز میباشد و نام جلال الدین بن سام [غوری] در یکی از آنها موجود است و تعدادی از پارچهای ظروف گلی به رنگ سبز و نوشتة کوفی و یک دروازه منقش چوبی که در قسمت فوقانی آن به رسم الخط کوفی «الملک لله» نوشته شده، از آثار به دست آمده میباشند.

این یک شهر تخریب شده ای تاریخی است که بقایای عمارت های کهن نقطه ای حساس دید از تمام ساحت با میان در مرکز بامیان خود نمایی می کند. این شهر بعد از دوره اسلامی مرکز حکومت غزنیان و غوریان بوده و جز از بقایای تاریخی دوره های متعدد میباشد. در سالیان اخیر باستان شناسان درین مکان تحقیقات انجام داده و آثار متفاوت باستانی را کشف کرده اند.

Gholghola City

One of the ancient centers of Bamyan is the city of Gholghola, which was the capital of Shansabians or lion kings of Bamyan in the sixth and seventh centuries and before that. The building of this city is on the top of a mountain, and the valleys are seen as its alleys, and almost twelve thousand houses were built between the mountains and rocks in the year 618 AH. In 1221 AD, Genghis Khan massacred and destroyed the place, he rebuilt it and restored it, and its ruins still remain after the incident, and these ruins are called Gholghah in the local language. Its underground is not summarized, but there is another underground city under the city of Gholghle, like the city of Dahhak.

Charles Mason, the head of intelligence of the British Army in India, wrote in an article under the title of historical monuments of Bamiyan: "A traveler who observes the huge statues of Bamiyan and the many caves around him from the height of Ghalghla, is fascinated by its scenery and in thinking and Thought sinks in and imagines connections in his mind. The region of Ghalghah itself has a strange submissiveness, not [only] because it speaks of the greatness of the past, but because nature has given it a mystery.

Hossein Nayel, a contemporary writer, wrote: "During the excavations of 1931, it was found that the city of Gholghla was one of the most important places in Bamyan and it deserves a lot of attention from a historical point of view. Archaeologists have expressed the opinion that this city was built during the reign of Shansbaniye kings and probably by Fakhreddin King, and it had the status of the center of government and many people lived in its surroundings. A manuscript book called "Falnameh" which is a collection of several treatises and the writing date of one of its treatises coincides with 583 of the reign of King Shams al-Din bin Fakhr al-Din is one of the discovered works. Also, there are a number of handwritten documents whose writing is related to the last years of the Shansabani dynasty and before the campaign of Genghis, and the name of Jalal al-Din bin Sam [Ghori] is available in one of them, and a number of cloths of green flower pots with Kufi writing and a carved door. A piece of wood inscribed in the Kufic script "Al-Malik Lele" on its upper part is from the works obtained. This is a destroyed historical city, the remains of old mansions are visible from all areas of Bamyan in the center of Bamyan. After the Islamic period, this city was the center of Ghaznavid and Ghorian rule and is one of the historical remains of many periods. In recent years, archaeologists have conducted research in this place and discovered different ancient works.

شهر ضحاک

در بالای تپه‌ی سرخ‌رنگ به ارتفاع ۱۰۰ تا ۱۵۰ متر در دهانه‌ی پای مردمی در جنوب غرب شش پل و در ۲۱ کیلومتری شرق شهر بامیان، دیوارهای باروهای کهنه و ویرانه‌های وسیعی دیده می‌شود که به نام شهر ضحاک معروف است. قدمت این بنا به پیش از اسلام میرسد و مردم محل می‌گویند که شهر ضحاک پایتخت ضحاک ماردوش بوده است. اما به نظر میرسد که پایتخت خود ضحاک در بامیان نبوده، بلکه فرhad نماینده ضحاک در بامیان حکومت داشته این شهر یک شهر استراتیژیکی نظامی بوده که دوراه منتهی به بامیان را بادریای خروشان آن به هم متصل کرده و مقبول ترین ساحه تاریخی تاریخی و طبیعی در بامیان است.

زین العابدین شیروانی سیاح سده یازدهم هجری، در همین ناحیه از غار شگفت‌آوری به نام غار ضحاک نیز پرده برداشته و نوشته است: «در چهار فرسخی شرق بامیان غاری است که سیاحان جهان و مساحان زمان در هیچ جایی چنین غاری نشان نداده‌اند. نکرانده احوال آن غار را در هیچ تاریخی ندیده و از هیچ کس حقیقت آن را نشینیده است. آچه با چشم دیدم یکی از هزار و اندکی از سیار است.

در سال هزار و دو صد و بیست و پک [هجری] به همراه حاکم آن نواحی باشانزده نفر ملازم، که چهار نفر آنها کاه برداشته که وقت رفتن برپرند که هنگام برگشت، راه گم نشود، و هشت نفر آذوقه و غذا و دو نفر هیرم و دو نفر دیگر رون و چراغ را گرفته بودند. با سلامان تمام داخل غار شدیم و مدت سه روز گشتیم. تمام آن غار را ندیده بیرون آمدیم. آن اندلاع که مشاهده شد، نزدیک دولزد هزار خانه و هزار باب دکان بود که دارای چندین چهار سوق‌های عالی و صفة‌های منبع بود و همگی به طرز بدیع و بی‌نظیر و بسیار زیبا و به نهایت ذلکش و با نظم و ترتیب ساخته شده بودند. در واقع خرد خورده دان از دیدن چنان غاری در سنگلاخ از حیرت مدهوش و عقل دقیق نگر از شنیدن چنین آثاری در وادی عبرت بیهود می‌شود. عجب تر آنکه آن غار بسیار تاریخی و مفترش بدوره انحصر است. آنکون در میان مردم به غار ضحاک مشهور است.

Zahak City

On top of the red hill at a height of 100 to 150 meters in the mouth of Pai Mori in the southwest of Shesh Pol and 21 kilometers east of Bamyan city, you can see old walls and ramparts and vast ruins, which is known as the city of Zahhak. This building dates back to before Islam and the local people say that the city of Dahhak was the capital of Dahhak Mardosh. But it seems that the capital of Zahhak itself was not in Bamyan, but Farhad, the representative of Zahhak, ruled in Bamyan. This town was a strategic military city that connected the two roads leading to Bamyan with its raging sea, and it is the most acceptable historical and natural recreation area. It is in Bamyan.

Zain al-Abidin Shirwani, a traveler of the 11th century of Hijri, also uncovered an amazing cave called Dahhak Cave in the same area and wrote: "There is a cave four miles east of Bamyan that the travelers of the world and the explorers of time have not shown such a cave anywhere. The writer has not seen the conditions of that cave in any history and has not heard the truth about it from anyone. What I saw with my eyes is one of a thousand and a few of many."

In the year one thousand two hundred and twenty one [Hijri], together with the ruler of those regions, he was accompanied by sixteen people, four of whom took straw to spread when leaving so that the way would not be lost when returning, and eight people provided food and two people Firewood and two other people had taken the oil and the lamp, we entered the cave with the whole organization and searched for three days, we came out without seeing the whole cave. As far as was seen, there were nearly twelve thousand houses and one thousand shophouses, which had several excellent four-squares and forbidden rows, and all of them were built in an original and unique, very beautiful and extremely attractive and orderly manner. . In fact, a wise man is stunned to see such a cave in the rock, and a careful mind faints to hear such works in the valley of Ebrat. It is even more surprising that that cave is very dark and dark and its west is exclusive. Now it is known as Ghar Zahhak among the people.

چهل ستون بامیان

ولایت بامیان از نگاه زمین شناسی از موادی بنام "کنکلومرا" که مخلوطی از سنگ ریزه ها و گل خط الراس می باشد ساخته شده و نظر به همین خاصیت از نظر ساختمانی و طبیعی جای مناسب برای کندن مغاره و پناه گاه و زیست انسان های ماقبل التاریخ بوده اند. یکی از مهم ترین و قدیمی ترین سکونت کاه انسان اولیه در بامیان غاری بنام چهل ستون است که در یک کیلو متری غرب بودای (۵۳) متره با اتصال در کنار سرک بامیان و یکه و لنگ قرار دارد که از نظر تحقیقاتی و مشاهده توریستان دسترسی به آن ساده و آسان می باشد.

این غار بسیار وسیع است و با داخل شدن در داخل آن دالان ها و رهرو های طولانی و جداگانه و متعدد تقسیم شده که هر دالان از دالان دیگر توسط پایه ها و ستون سنگی جدا می شود. در کف مغاره هنون اثری از استخوان های حیوانات مختلف پر است و رفتن به این غار به دلیل وجود راهرو های زیاد و دالان های متعدد بدون راه بلند سخت و بدون چراغ دستی قوی غیر ممکن است. تاکنون مطالعات و تحقیقات عمیق و دقیق برای کشف و راز و رمز نیفته و نحوه زندگی ساکنان آن صورت نگرفته و باید مطالعاتی زمین شناسی، دیرینه شناسی، زیست شناسی و گیاه شناسی باید صورت بگیرد تا ابعاد متنوع آن برای محققان و توریست های تحقیقاتی روشن گردیده و تاریخ و فرهنگ دیرینه مردم بامیان از آن و در اختیار مردم و دنیا جدید قرار گیرند.

Forty pillars of Bamyan

From a geological point of view, Bamyan province is made of a material called "conglomerate", which is a mixture of pebbles and mud from the ridge, and due to this property, it is a suitable place for digging caves and shelters and prehistoric humans have been. One of the most important and oldest settlements of early humans in Bamyan is a cave called Chelston, which is located one kilometer west of Buda (53) meters or Salsal, next to Bamyan and Yake and Lang road, which can be accessed by tourists from the point of view of research and observation. It is simple and easy.

This cave is very wide and by entering inside it is divided into long and separate and numerous corridors, each corridor is separated from the other corridors by pillars and stone pillars. The floor of the Henon cave is filled with the bones of various animals, and it is impossible to go to this cave without a strong hand-held flashlight due to the presence of many corridors and corridors. So far, deep and detailed studies and researches have not been done to discover the hidden secrets and the way of life of its inhabitants, and studies of geology, paleontology, biology and botany should be done to clarify its various dimensions for researchers and research tourists. The ancient history and culture of the people of Bamyan should be available to the people and the new world.

دربه فولادی و ککرک

بکی از مراکز باستانی بامیان دره فولادی است که در اوایل اسلام محل قصر—سلطنتی بوده است. این دره زیبادر ۴ کیلومتری جنوب غرب تندیس بودا با دره های زیبا و خم و پیچ قرار گرفته که نهایت به قله ای شاه فولادی خاتمه می باید. بلند ترین قله بالارتفاع ۵۱۴۳ متر و حوض های یخچالی زیبا و کوه های مرتفع و سرسبز جای دیدنی و تماشایی است. دره ای قاضان یکی از فضاهای سرسیز این دره میباشد که بیشترین توریست را به خود جادده و دره فولادی تماشایی است. به دره های متعددی تقسیم شده که هر کدام جاذبه ای خاص خود را دارد و در دهانه آن مغاره و ساحات باستانی نیز وجود دارد که بنام شهرک شاهی یاد می گردد. در نزدیک دره ای فولادی دره «ککرک» در جنوب شرق دره بامیان واقع بوده و بکدسته معابد مهم بودایی وجود دارند که در مرکز آنها در یک طاقی که از تزیینات رنگ زینت یافته بود، هنوز هم یک ده متری ایستاده است که در دره ککرک موجود است. به عقیده ابوالفضل حایز دوازده هزار سموج در دره ای فولادی و ککرک وجود دارند که همه جایگاه زیستی در انسان های قبیم را درین مغاره ها نشان میدهد.

One of the ancient centers of Bamyan is Dara Foulidi, which was the place of the royal palace in the early days of Islam. This beautiful valley is located 4 kilometers southwest of the Buddha statue with beautiful and winding valleys, which finally ends at the peak of Shah Fuladi. The highest peak with a height of 5143 meters and the Ziya glacier ponds and high and green mountains are a sight to see. Ghazan Valley is one of the green areas of this valley that accommodates the most tourists and the Steel Valley is divided into several valleys, each of which has its own attraction, and there are caves and ancient areas at the mouth of it, which are called The royal settlement is remembered. Near a steel valley, "Kekrak" valley is located in the southeast of Bamyan valley and there are a group of important Buddhist temples, in the center of which, in

an arch decorated with colored decorations, there is still a ten-meter idol standing in the valley. Cockroaches are available. According to Abulfazl Hayez, there are twelve thousand samouchs in the valley of Steel and Kakar, which shows all the habitats of ancient humans in these caves.

د چاشت دری چهيل Lake

د چاشت دری چهيل په (۱۶۲) کيلومتری کې د باميانو لو بدیغ لوري ته د یکه ولنگ د دو همې برخې ولسوالۍ په مرکز کې قرار لري. د گهه چهيل دو کيلومتره اوږدوالي او (۶۰۰) متره عرض لري، مساحت پې لوري غرونو ته غخیدلی دی، چې مختلف النوعه کبان، متنوع وحشی- خاروبيو او حيواناتو پې منظره بشکلې کړې د. د نوموري چهيل ليدهنه په مختلفو فصلونو کې د ليدلو ور د، چې شاوخا پې مثمره او غير مثمره وونو پوښلې د. د چهيل ته هروخت سيلانيان ورخی او د شنې سيمې، آب او هوا خڅه پې خوند اخلي.

Chasht lake is located 162 kilometers west of Bamyan in the center of the second part of the district of Yeka Walang. This lake is two kilometers long and (600) meters wide, its area extends to the high mountains, which has beautified the landscape with different types of fish, diverse wild animals and animals. Visiting this lake is worth seeing in different seasons, which is surrounded by fruitful and non-fruitful trees. Tourists visit this lake all the time and enjoy the green area, weather and climate.

د آجر دره

د آجر دره د کېمرد ولسوالی په (75) کيلو متری باميانو کې واقع او بوه ساتل شوې سیمه ده، چې لوېدیغې برخې یې په سیغان او کېمرد ولسوالیو پوری تراو لري. د بحر له سطحي څخه (3500) متره لوړوالي لري. بنایسته ترینه او طبیعی جاذبه یې د بنکار چیانو لپاره ده، چې د محمد ظاهر شاه د سلطنت په دوره کې د بنکار سلطنتی مکان بل کېده. په دې دره کې نښتر، آهو او وحشی. بورال پسونه موجود دي او همدارنګه هلتنه نیلی رنګه سیند او دریا ب شتون لري، چې د مختلفو ډولو بانو بنه جاذبه بل کېږي.

Ajar valley

Ajar Valley is a protected area located (75 kilometers) from Bamiyan in Kehmard District, whose western parts are related to Seyghan and Kehmard Districts. It is 3500 meters above sea level. The most beautiful and natural attraction is for hunters, which was called the royal hunting ground during the reign of Muhammad Zahir Shah. Antelope, deer and wild Ural sheep are found in this valley, and there is also a blue colored river and river, which is said to be a good attraction for various types of fish.

د یکه ولنگ چمن دیکه

The lawn of

Yaka Walang

داشین چمن یا د بامیانو کشمیر چې د یکه ولنگ مرکز لوبیدیغ ته موقعیت لري. د شنو کلیو، وحشی- حیواناتو د ژوند تاوبوی دی، چې د امیر بند نیلی رنګ او بوبې له منځه یوه پېچلې لار کړي ۵.

دا چمن د بامیانو ولايت له توریستیکو منابعو خڅه شمېرل کېږي، چې په شاوخوا سیمو کې بې د ده سرڅ زیارت، چهارده زیارت، د شاه قلندر زیارت، د تنگ سفیدک لرغونې ساحه، دبروپل او تاریکک درې پورې غڅبدلې توپې لرغونې سیمې توریستی بنه لري. په مختلفو فصلونو کې کورنۍ او بېرنسی سیلانیان ورڅه لیدنه کوي، همدارنګه چمن ته خېرمه سهیل لو بدیخ لورې ته مېوه لرونکو او نور و نو د لور و غرونو لمنې او سیمه پوښلې ده، هله ته یو بنایسسته جیپل هم شته، چې په تولیزه توګه د نیطاف په نوم شہرت لري، یوه دېره بنه توریستی او سیاحتی جاذبه بلل کېږي.

This green lawn or Kashmir of Bamiyan is located to the west of the center of Yaka Walang. It is the land of green villages, wild animals, which the blue colored water of Amir Dam has made a complicated path.

This lawn is considered as one of the tourist resources of Bamiyan Province, and all the ancient areas in the surrounding areas, including De Surkh Ziyarat, Chaharda Ziyarat, Shah Qalandar Ziyarat, Tang Sefidak Ancient Site, Dubar Bridge and Turkak, are tourist attractions. . It is visited by domestic and foreign tourists in different seasons. Also, near Chaman, the area is covered with fruit and other trees on the southwest side. There is also a beautiful lake, which is generally known as Netaf. It is called a very good tourist attraction.

د تاریک گز گ جهیل

د گز گ جهیل د غرونو په منځ کې د گز گ د درې شمال لو پدیع لوري ته د یکه ولنگ چمن په پای کې موقعیت لري. د او بوبو دا سیند چې د امیر بند څخه سر چینه اخلي، د چمن له منځ څخه تبریزی او د غرونو تر منځ په درو کې پېښري. د اسيمه د غره ختو (کوهنور دی)، لامبو او کبانو نیولو لپاره بنه ځایونه لري، هلته د ډبرو یو پل هم شته چې د او سپدلو سیمې له غرونو، دښتو او پیتاب بند سره وصلوی. د ابند د هیواد په سطحه د بربننا د تولید ډرفيت لري او د دې تر څنګ شنه توریستیک ځای بلل کېږي.

Tarikak Gazag Lake

This lake is located in the middle of the mountains, at the end of Yaka Vlang Chaman, in the north-west direction of Ghazak. This water river, which originates from Amir Dam, passes through the chaman and flows in the valley between the mountains. This area has good places for mountain climbing, swimming and fishing. There is also a stone bridge that connects the residential area to the mountains, deserts and Pitab Dam. This dam has the capacity to produce electricity at the level of the country and is also called a good tourist spot.

د يك اولنگ څلوبېښت برجه

څلوبېښت برجه يو د سلطنتي او تاریخي مانیو څخه دي. د يكه ولنگ دوهمند برخی و لسوالي کې د امير بند ته څېرمه موقیت لري. د څېرنه پر بنست پدې مانۍ کې له (۴۰۰) تر (۱۰۰) پورې برجونه موجود دي. سهیل لوېدیچ لوري ته بې يو ستیدیوم ۶۵ چریبه څمکې په مساحت د ډېرو څخه جور شوی دي، چې د لرگ پشته په نوم نومول شوی دي. د برج د پاسه تر چت پورې د اوېو دریاچه وجود لري، چې په پخواو ختنونو کې د سلطنتي مانۍ او سېدۇنکو د دې لارې څخه او بوله لاس رسی درلود. یاده مانۍ د تاریخي او توریستي څایو څخه ګیل کېږي، چې په تاریخ کې د غه سیمه د بربړ شاه مقر په نوم نومول شوی ده او لرغنټوب بې (۷۰۰) کلونو ته رسپېري. موسیو هاکن فرنگي کارپوه په (۱۹۸۲) ميلادي کال کې د سپېرنه په پایله کې د نومورې مانۍ څخه یادونه کړي ده، چې د دې تاریخي آثار شتون بې له اسلام څخه مختکې بللي دي. د ګندهار او ادې سیمود څېرنه او سپېرنه پوړانو بنو دلې ده، چې د ساساني صنایع، د عادل نوشېروان او نوره هم په نومورې مکان او مافوي، باندې خپل سیوری غورولی، چې د سیمیز و فرمان ور کونکو له خوا په تاریخ کې منعکس شوی دي.

Forty towers of Yaka walang

Forty towers are one of the royal and historical palaces. It is located near the Amir Band in the second part of yaka walang district. Based on the research, there are 400 to 600 towers in this palace. To the south-west side, a stadium is made of stones with an area of 6 acres of land, which is named as Arg Pashti. There is a water lake up to the roof of the tower, which in the past, the residents of the royal palace had access to water from this way. This palace is considered as one of the historical and touristic places. In history, this area has been named after Berber Shah Muqar and its antiquity reaches (700) years. Moussa Hakan, a cultural expert, mentioned this palace as a result of the explorations in (1982) and said that the existence of this historical artefact was before Islam.

Scholars of research and exploration of Gandhara and Ada areas have shown that the Sasanian industries, Adel Noshewan and others also cast their shadow on this place and palace, which has been reflected in history by the regional commanders.

Torpedo Valley

دره اژدر

در نزدیک قریه شهیدان دره‌ای به نام دره‌ی اژدر است. در اخیر دره، یک دیواره بلند طبیعی سفیدرنگ، به شکل اژدر خواهد. مشاهده می‌شود و به عقیده‌ای مردم محل این مکان مقدم گاه حضرت علی بوده و سالانه مردم در فصول مختلف درین مکان جمع گردیده و در کنار نفریج رضای روحی و معنوی خوش رانیز درین مکان جستجو می‌کنند.

شیروانی درین باره مینویسد: «در یک فرسخی غرب بامیان، تپه‌ای است مشهور به تپه اژدر اند که طول آن نزدیک به چهل ذرع و عرض آن شانزده گام و آخر آن تپه مانند سر اژدها دو شاخ گشته، و در ازای اش از سه ذرع بیشتر است. در شاخ‌های آن چشم‌های است به مانند دو چشم، که آب باریکی از آن روان است و به مسافت ده گام تر فته ریگ می‌گردد. چیز عجیب دیگر اینکه: در وسط آن تپه شکافی به پهنای یک ذرع و طول نزدیک شش ذرع و عمق پنج ذرع می‌باشد. در آخر آن شکاف، آبی است بسیار کم، که صدای مهیب شنیده می‌شود.

There is a valley near the village of Shahidan called Azhdar Valley. At the end of the valley, a long white natural wall, in the shape of a lying torpedo, can be seen, and people believe that this place is the shrine of Hazrat Ali, and every year people gather in this place in different seasons and enjoy their spiritual and spiritual satisfaction. are also searched in this place.

Shirvani writes about this: "One farsakh west of Bamiyan, there is a hill known as Torpedo Hill, which is nearly forty cubits long and sixteen paces wide, and the end of that hill has two horns like a dragon's head, and its length is more than three cubits. Is. In its horns, there is a spring like two eyes, from which a narrow stream of water flows and turns into sand within ten steps.

Another strange thing is that: in the middle of that hill there is a gap one cubit wide, six cubits long and five cubits deep. At the end of that gap, there is very little water, and a terrible sound is heard.

شهر برابر

خرابه شهر شاه حورین، شهر برابر در یکه ولنگ قرار دارد. دیوارهای این شهر مخروبه از سنگ های تراشیده و خشت ناسوز درست شده است که امروزه در خرابه های آن مشهود است. این شهر در فاصله دو یا سه کیلو متری شرق بازار «نیک» یکه ولنگ در امتداد قله کوهی به ارتفاع حدود ۴۰۰ متر آثار مخروبه وسیعی به جای مانده است که نزد مردم محل به نام «شهر برابر» شهرت دارد و می گویند آنچه پاینخت شاه بربستان بوده که در زمان حضرت علی (ع) باطوع و رغبت اسلام را پذیرا گشته است. کوهی که بالای آن این آثار مشاهده می شود، به نام کوه برابر یاد می شود و از نیمه به بالای کپارچه صخره است. به قسمی که از سمت شرق و جنوب و غرب آن صعود به بالای کوه به هیچ وجه امکان پذیر نیست. راه ورود به داخل شهر منحصر به سمت شمالی یا به صورت دقیق شمال شرقی آن است که در این قسمت برای جلوگیری از هجوم دشمن دیوار ضخیم و مرتفع کشیده شده به طول حدود ۶۰۰ متر که فعلاً حدود ۳۰۰ متر آن باقی مانده و بقیه آن به مرور ایام از میان رفته است. قسمتی از دیوار از سنگ و خشت ساخته شده و بقیه آن که در یک شبیب زاویه دار واقع شده احتمالاً از گل پخته و پسخه ساخته شده که به کلی از میان رفته است فقط جای آن به زحمت قابل تشخیص است ضخامت پایه سنگ دیوار حدود چهار متر است هر چیز بر ارتفاع آن افزوده می شود اندکی از ضخامت آن کاسته می شود از ارتفاع دیوار در اصل ۵ متر بوده و لبه دیوار از دو طرف در حدود یک متر بالا و در وسط دیوار راه عبور و مرور برای نگهبانان ساخته شده است و در فاصله هر صد متری چهار اطاق دیدبانی و یک برج برای تیر اندازی با کمان قابل مشاهده است بیشترین قسمت دیوار به کلی تخریب شده و از میان رفته و در برخی از قسمت ها فقط پایه سنگ آن قابل تشخیص است

Berber city

The ruins of Shah Horin, a Berber city, are located in Yaka Walang. The walls of this ruined city were made of cut stones and refractory clay, which is evident in its ruins today. This city is two or three kilometers east of "Nik" market, along a mountain peak with a height of about 400 meters, there are vast ruins left, which is known as "Berber City" by the local people, and they say that it is the capital of the Shah. It was Berberistan that willingly accepted Islam during the time of Hazrat Ali (AS). The mountain above which these works can be seen is called Berber Mountain and it is a solid rock from the middle to the top. In such a way that it is not possible to climb to the top of the mountain from the east, south and west sides. The way to enter the city is only on the north side, or to be precise, the northeast side, in this part, in order to prevent the attack of the enemy, a thick and high wall has been stretched for a length of about 600 meters. Part of the wall is made of stone and clay, and the rest of it, which is located on an angled slope, is probably made of baked mud, which has completely disappeared, but its place can hardly be identified. The thickness of the base of the wall stone is about four meters. Its height is increased, its thickness is reduced a little. The height of the wall is actually 5 meters, and the edge of the wall is about one meter higher on both sides, and in the middle of the wall, a passageway for the guards has been built, and there are four observation rooms at the distance of every hundred meters. And a tower for archery can be seen. Most of the wall is completely destroyed and gone, and in some parts, only its stone base can be identified.

آثار باستانی گوهر گین

در حدود ۱۸ کیلو متری جنوب شرق مرکز یکهولنگ در عرض البلد ۳۴ درجه ۴۴ دقیقه، ۱۴ ثانیه و درجه ۶۷.۰ درجه، ۵۰.۰ دقیقه ۴۳.۷ ثانیه طول البلدشتر قی واقع بوده ۲۷۰۰ متر ارتفاع آن از سطح بحر می باشد. در این محل باستانی ۷ عدد برج های دوره غوری چندین مغاره بودایی موجود بوده که درین یک دره زیبا قرار گرفته است. منطقه ای «گوهر گین» در سمت شمال سرک خاکی و در امتداد تیغه کوه بالای یک تپه و صخره سنگی، آثار دیوار و چندین برج نیمه ویران و پر نقش و نگاری به جای مانده که بسیار کهن و قدیمی می باشد نماد و روزگاری از رونق و استحکام و شکو همندی زیادی برخوردار بوده است و انسان های سخت کوش و پر تلاشی در آن جا زندگی می کرده اند و برای دفاع از خوش برج های مستحکم و بلندی استوار کرده و فعلادر حدود ۱۷۰ تا ۲۰ باب برج مخربه قابل شمارش اند. به گفته مردم محل تعداد مجموع برج ها از چهل باب هم بیشتر بوده که بسیاری از آن ها زیارت میان رفته اند. دیوار این قلعه یا شهر به کلی فرو ریخته است و از ارتفاع شان کاسته شده است: اما از روی قراین به جای مانده داشته می شود که همه آن برج ها و بالا قل بعضی از آن ها دارای سه طبقه بوده و دور ادور هر طبقه تیر کش هایی برای تیراندازی با کمان تعییه شده بود. ضخامت دیوار برج های بیک مترونیم می رسید و خشت هایی که در ساختمان دیوار برج ها به کار رفته بود. مانند خشت های شهر بربنر، بعضی به شکل مرربع و بعضی دیگر به صورت مستطیل بود، از خشت های امروزی که در ساختمان ها به کار می روند بزرگتر می باشد.

از قدامت و تاریخ این شهر کسی چیزی نمی داند. مردم آن را به نام کافری و از توابع شهر بربنر می دانند. اما بر اساس چندین گور قدیمی که در نزدیک این خرابه ها مشاهده گردید، تاریخ آن را به پیش از دوران اسلامی نشان می داد. زیرا در کنار اسکلت ها، مجسمه، طروف سفالی، مهره های سنگی و بعض اگلی به دست آمده است. بعید نیست که آغاز زندگی در آن به عصر میترابی برسد و در زمان بودایی های نیز شاید آباد بوده است.

Gohar Gin's ancient works

It is located about 18 kilometers southeast of the center of Yaka Walang at the latitude of 34 degrees 44 minutes, 3.14 seconds and at the longitude of 67.0 degrees, 5.0 minutes 43.7 seconds, and its height is 2700 meters above sea level. In this ancient place, there are 7 towers of the Ghori period, there are several Buddhist caves, which are located in a beautiful valley.

In the area of "Gohar Gin" on the north side of the dirt road and along the edge of the mountain on top of a hill and a rocky cliff, the traces of the wall and several semi-ruined towers and colorful paintings have been left, which is very ancient and a symbol of prosperity. And Hamandi has had a lot of strength and glory, and hardworking and hardworking people have lived there and built strong and tall towers to defend themselves, and currently there are around 17 to 20 ruined towers.

According to the local people, the total number of towers was more than 40, many of which have disappeared. The wall of this castle or city has completely collapsed and their height has been reduced. But from the evidence left, it is known that all those towers, or at least some of them, had three floors, and there were two archers around each floor for archery. The thickness of the walls of the towers reached one to one and a half meters and the clay used in the construction of the walls of the towers. Like the bricks of Berber city, sometimes they were square and others were rectangular, they are bigger than today's bricks that are used in buildings.

No one knows anything about the tradition
a n d

history of this town. People know it as Kafri and it is a part of Berber city. But according to several old graves that were observed near these ruins, its history was shown before the Islamic era, because beside the skeletons, statues, pottery, stone beads and sometimes clay were found. It is not unlikely that the beginning of life in it reaches the Mithraic era and it may have been prosperous during the time of the Buddhists.

ساحه باستانی کلیگان ancient site

این ساحه باستانی در ۴۸ کیلومتری شمال غرب ولسوالی یکه و لنگ موقعیت دارد و دارای مغاره‌های متعددی می‌باشد که این مغاره‌های اندازه‌های مختلفی ساخته شده است. همچنان در غرب کلیگان بقایای ساختمان تخریب شده دوره بودایی که به شکل دوطبقه‌ای در محوطه تقریباً (۴۳) متر و (۳۴) متر مربع مساحت اعمار گردیده و این ساحه در ۳۴ درجه و ۵۲ دقیقه و ۵۴.۴ ثانیه عرض الیلد شمالی و ۶۶ درجه، ۴۱ دقیقه و ۱۹.۶ ثانیه طول الیلد شرقی قرار داشته و ۲۳۳۲ متر از سطح بحر ارتفاع دارد. در جنوب این ساختمان بقایای یک استوپه مدور به کار برد سنگ و رازی گل خام که قسمت بیشتر آن تخریب گردیده است.

This ancient area is located 48 kilometers northwest of Yake Velang district and has many caves that are built in different sizes. Also, in the west of Kaligan, there are remains of the destroyed building of the Buddhist period, which was built in the form of two floors in the area of approximately (43) meters and (34) square meters, and this area is located at 34 degrees, 52 minutes and 54.4 seconds of north latitude and 66 degrees. It is located at 41 minutes and 19.6 seconds of eastern longitude and is 2332 meters above sea level. In the south of this building, there are remains of a circular stupa made of stone and raw clay, most of which has been destroyed.

Tourist accommodation in Bamyan

محلات اقامتی توریستی در بامیان

Bamyan and the existence of its attractions have caused the public and private investors to undertake service measures for the convenience of tourists and to build luxurious and well-equipped hotels in the province, which include: Gholghlah Hotel, Shahi Hotel, Noband Qola Hotel, Selk Road Hotel, Highland Four Tower Hotel, Bamyan Hotel and Four Tower Hotel are located in the center of Bamyan Province, and there are some non-standard hotels in the center and tourist areas, which tourists can use as a comfortable place to stay.

هتل افغان تور

بامیان وجود جاذبه های آن سبب گردیده اند که سرمایه گذاران دولتی و خصوصی برای تسهیلات برای سپاهان دست به اقدامات خدماتی زده و هتل های مجلل و مجهزی را درین ولاست اعمار نماید که عبارت است از: هتل غلغله، هتل شاهی، هتل نوبند قلا، هتل سلک رود، هتل چهار برج هایلند، هتل بامیان و هتل چهل برج اند که در مرکز ولایت بامیان واقع بوده و عده ای هتل های غیر معماري نیز در ساحه مرکز و مناطق توریستی وجود دارد که توریست ها میتوانند از آن به عنوان مکان اقامتی و رفاهی استفاده کنند.

هتل غله

هتل شاهی

قدیمی قرین رنگ روغنی جهان در بامیان

تاکنون گمان غالب بر این بود که نقاشی رنگ و روغن از اختراعات اروپایی هاست که طی سده های ۱۵ و ۱۶ میلادی برای نخستین بار به کار رفته و با مرور زمان به حالت کنونی اش رسیده است. اما اکنون گفته می شود که با کشفیات تاریخ باستان شناسان ژاپنی، اروپایی و آمریکایی در غارهای دره بامیان افغانستان بخشی از تاریخ نقاشی جهان بوده این دانشمندان در بامیان به نمونه هایی از دیوار نگاره های رنگ و روغن برخورده اند که هزاران سال قدمت دارد.

خانم یوکو تانی گوچی، پژوهشگر و عضو مؤسسه ملی پژوهش ژاپن میگوید که: «تصویرهای دیواری بودا در مرکز افغانستان که متعلق به حدود سال ۶۵۰ میلادی است، نخستین نمونه کاربرد رنگ و روغن در هنر نقاشی جهان است. دره معروف بامیان شهرت خود را مدیون دو تندیس غول پیکر بودا داشته و در غارهای این دره آثار هنری ای زیر گرد و غبار نهفته بود که اندک کسی از موجودیت شان آگاهی داشت. به گفته باستان شناسان، در این نگاره ها تاثیرات هنر نقاشی چینی و هندی را به وضوح می توان مشاهده کرد. ترکیبات روغنی ۱۹ اثر از ۵۳ دیولار نگاره بامیان را پژوهشگران موسسه حفاظت از آثار فرهنگی گتی مستقر در لس آنجلس آمریکا تشخیص داده اند. روغن های متنوع با چنان تکنیک پیچیده ای در نقاشی ها به کار رفته است که من تصور می کردم در برایر نقاشی های قرن ۱۵ یا ۱۶ ایتالیا ایستاده است. با بررسی دیوار نگاره های کن اروپا و آسیا مرکزی حفایق جدیدی در مورد ریشه های نقاشی رنگ و روغن آشکار گردید که ممکن منشا اصلی آن بامیان بوده باشد.

The oldest oil paint in the world in Bamiyan

Until now, it was believed that oil and color painting is one of the European inventions that was used for the first time during the 15th and 16th centuries AD and has reached its current state over time. But now it is said that with the new discoveries of Japanese, European and American archaeologists in the caves of Bamiyan Valley, Afghanistan, it is part of the history of world painting. These scientists have come across examples of wall paintings in Bamiyan that are thousands of years old.

Mrs. Yoko Tanigoji, a researcher and member of the National Research Institute of Japan, says that: "Buddha wall paintings in the center of Afghanistan, which belong to around 650 AD, are the first examples of the use of paint and oil in the art of painting in the world." The famous Bamiyan Valley owes its fame to two giant Buddha statues, and in the caves of this valley, there were works of art hidden under the dust that few people knew about. According to archaeologists, the effects of Chinese and Indian painting can be clearly seen in these paintings. The oil compositions of 19 works out of 53 murals of Bamiyan have been identified by the researchers of the Getty Institute for the Protection of Cultural Artifacts based in Los Angeles, USA. A variety of oils are used in the paintings with such a sophisticated technique that

imagined it would stand up to 14th or 15th century Italian paintings. By examining the ancient wall paintings of Europe and Central Asia, new facts were revealed about the origins of oil painting, which may have originated in Bamiyan.

ساحات متفرقه توریستی بامیان

کوه عروس پنجاب، پشته غرغیری، کوه میخ ورس، زیارت شاه سرآب، آش نوبالای سچک، دره سوماره، دره آهنگران، حوزه های قله شاه فولادی، حوزه های سر دره آهنگران، خواجه علی، دره ای سفلوق، زیارت گاه ها، آب ایستاده نیطاق صنایع دستی، پارک ها و باغ، حیات وحش گیاهان طبی میتواند جواذب باشد که هر یینده ای را به سوی خود می کشند که بنا بر عدم تحقیقات موثق از تشریفات جامانده و در فواصل زمانی این مکان ها نیز معرفی خواهد گردید.

Various tourist areas of Bamyan

Arous Mountain of Punjab, Peshte Gharghari, Mih Vars Mountain, Shah Sarab Shrine, Nubalai Sechak Waterfall, Sumareh Valley, Ahangaran Valley, Shah Fuladi Peak Areas, Ahangaran Valley Head Areas, Khaja Ali, Seghluq Valley, Nitaq Standing Water Handicrafts, parks and gardens, wild life of medicinal plants can attract every viewer, which is left behind due to the lack of reliable research and will be introduced at intervals of these places.